

[[Indenrigsministeren.]

som må aftjene sin værnepligt i militærnægterlejerne.

Fra anden side har der også været rejst både kritik og klage over militærnægternes behandling ud fra et andet synspunkt, nemlig at behandlingen skulle være urimelig streng. Det ærede medlems spørgsmål giver mig håb om, at det måske kan blive erkendt, at jeg ligesom min forgænger har søgt at tilrettelægge forholdene i de civile arbejdslejerne således, at de på den ene side ikke frister nogen til at blive militærnægter, uden at det virkelig er en samvittighedssag, og på den anden side ikke stiller krav til de enkelte, som ikke er begrundet i reale hensyn.

Statistikken turde være et vidnesbyrd om, at de forhold, hvorunder den civile arbejdspligt aftjenes, ikke i sig selv virker særlig tillokkende. Antallet af værnepligtige, der skulle indkaldes til civilt arbejde, nåede sit højdepunkt i 1952 med 370. I de sidste 3 kalenderår var det henholdsvis 104, 117 og 106. Hvis man regner med, at der virkelig er unge mennesker her i landet, som af samvittighedsmæssige hensyn ikke ønsker at gøre militærtjeneste, kan det i hvert fald ikke være ret mange intellektuelle, der har benyttet ordningen som en dæksmand, når det ikke er et større antal, som melder sig.

Poul Thomsen: Jeg takker den højtærede indenrigsminister for svaret, som jeg ikke i alle måder er helt tilfreds med. Bl. a. finder jeg for mit vedkommende, at 34 pct. med udvidet nattegn er et meget højt antal af den samlede belægning i Gribskovlejren; jeg synes, at det havde været rimeligere, om det havde kunnet oplyses, at det var et meget minimalt antal. Det vil sige, at en tredjedel af samtlige militærnægtere i denne lejr har den fordel at kunne gå direkte fra arbejdet til deres eget hjem; og denne fordel betragter jeg som så stor for dem, der er gift, at den rigeligt opvejer de 22 måneders tjenestetid mod de 16 måneders for militærets vedkommende. Jeg tror, at den meget „friere“ behandling, som den højtærede minister talte om, er til skade for selve den idé, som ligger bag loven. Det skal og må være således, at der er den ligelighed, som loven taler om, og denne ligelighed må der altså også være

med hensyn til det, som er noget af det allervigtigste for soldaterne og de unge mennesker i det hele taget: at de har frihed i så høj grad som muligt. Her synes jeg det må være rimeligt, at de, der opfylder deres pligt ved at gå i militærtrøjen, ikke bliver stillet ringere end dem, der har ønsket at opfylde det, jeg vil kalde deres samfundspligt, på en anden måde.

Jeg vil gerne have lov til at stille det tillægsspørgsmål til den højtærede indenrigsminister: vil ministeren benytte den givne anledning til at indskærpe, at der ikke skal eller må være forskelsbehandling?

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg mener, at jeg har gjort rede for, hvordan man har prøvet ved de frihedsgoder, som man har i militærnægterlejerne, at opveje byrden ved den forlængede tjenestetid, og når antallet af militærnægtere så viser, at ordningen ikke bliver misbrugt, kan jeg ikke se nogen grund til at ændre bestemmelserne og nægte disse mennesker den behagelighed, som det kan være, at de aftjener denne tjeneste i nærheden af deres hjem. Vi må regne med, at den forlængede tjenestetid betyder et tab af fortjeneste- og uddannelsesmuligheder, og det mener jeg er en gene, der ikke opvejes ved nogle små behageligheder i den tid, de aftjener deres arbejdspligt, og hvorunder de alligevel skal være til stede hver dag og udføre det arbejde, der bliver dem pålagt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Budtz* til undervisningsministeren:

„Agter undervisningsministeren at foranledige genindført eftermiddagsforestillingerne på det kgl. teater hver søndag?“

Hanne Budtz: Det har vakt forundring hos mange, at det kgl. teater i indeværende sæson kun nogle ganske få gange har haft eftermiddagsforestillinger om søndagen. Det er ellers en tradition, der er så indgroet, at publikum har kunnet regne med den mulighed at kunne komme netop i det kgl. teater søndag eftermiddag, en mulighed, der ikke mindst har været udnyttet af de mange gæster, der kommer fra provinsen til hovedstaden, ligesom forældre med børn altid har været meget interesseret i disse forestillin-